

GROF GESCHUD

Een grote vreemde wereld

Renilde Janssens

Na vijf jaar Basiseducatie zit Elisabeth niet langer voor mij, als NT2-leerder, maar naast mij, als medecursiste in de naailes. 'De drempel van sociale redzaamheid', die is ze al lang over. Ze kan de naailerares om hulp vragen, een cursiste gelukkige verjaardag wensen en noteren wat ze voor de volgende les nodig heeft. *Driegen, naadwaarde, zelfkant en lussen*: die typische woordenschat heeft ze verworven.

Maar. Zegt de lerares: 'Dit apparaat is voor te ...', 'En dandoededaar vijf centimeter bij', 'Wie kan er niet voort?'. 'Hebbedabegrepen?' vraagt ze heel vriendelijk aan Elisabeth. 'Ja, ja' zegt deze met Filippijnse onderdanigheid, maar kijkt met gefronste wenkbrauwen naar mij.

~ ~ ~

Ik breng in een Nederlandse les de vormen van de onvoltooid verleden tijd aan. We komen bij *weten – wist*. Ah, roept er eentje uit, dat vraagt de mevrouw waar ik ga poetsen ook altijd als ik binnenkom: 'Wist?'. Ze had als antwoord gegokt op 'goed' en die mevrouw bleek tevreden.

~ ~ ~

Het is een grote, vreemde wereld daar buiten onze taallessen.

Renilde Janssens
Nolet de Brauwerestraat 14
1800 Vilvoorde
cbe.vilvoorde@pandora.be